

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2015

VII. volební období

Pozměňovací návrh poslance

Davidu Kasala

**k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění
pozdějších předpisů, zrušuje zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a
zrušují nebo mění některé další zákony**

(sněmovní tisk č. 376)

Navrhovaná změna:

V čl. I se za bod 6 vkládají body 7 až 9, které zní:

„7. V § 122 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Se zaměstnancem zařazeným do třinácté a vyšší platové třídy může zaměstnavatel uvedený v § 109 odst. 3 písm. c) nebo d) sjednat plat pevnou měsíční částkou, ve které budou zohledněna všechna hlediska, podle nichž jsou stanoveny jednotlivé složky platu podle tohoto zákona, na které by jinak zaměstnanci vzniklo právo, nebo které by mu mohl zaměstnavatel poskytnout (dále jen „smluvní plat“). Vedle smluvního platu zaměstnanci nepřísluší žádné složky platu. Poskytování odměn tím není dotčeno. Smlouva o smluvním platu musí být uzavřena písemně; pro obsah smlouvy se použije přiměřeně § 136.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

8. V § 122 odst. 3 se za slovo „plat“ vkládají slova „nebo s ním sjednává smluvní plat“.

9. V § 136 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „; tuto povinnost nemá zaměstnavatel vůči zaměstnanci, se kterým sjednal smluvní plat“.

Dosavadní body 7 až 25 se označují jako body 10 až 28.

Odůvodnění:

Zákonem č. 250/2014 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě, který nabyl účinnosti 1. 1. 2015, byl v zákoníku práce zrušen institut smluvního platu. Změna zákoníku práce se však vztahuje na všechny zaměstnavatele, kteří svým zaměstnancům poskytují plat, nejen na služební úřady.

Ukazuje se, že takovéto plošné zrušení možnosti sjednávání smluvních platů je nekoncepční, neboť dopadá i na samostatné právnické osoby, které vůbec nespádají pod režim zákona o státní službě, a na státní fondy, z nichž některé rovněž nejsou služebními úřady.

Pozměňovacím návrhem se proto navrhuje navrácení možnosti sjednávání smluvních platů do zákoníku práce, avšak oproti původní úpravě pouze v omezené míře vztahující se na státní fondy a příspěvkové organizace, tj. zaměstnavatele uvedené v § 109 odst. 3 písm. c) a d) zákoníku práce.

Možnost sjednávání smluvních platů u výše uvedených subjektů pro vysoce kvalifikované zaměstnance (13. a vyšší platová třída) poskytne uvedeným zaměstnavatelům vyšší míru volnosti při sjednávání odměny za práci za účelem určitého

nadstandardního ocenění a stabilizace výjimečně schopných zaměstnanců a zvýšení konkurenceschopnosti zaměstnavatelů na trhu práce ve vztahu k podnikatelské sféře. S ohledem na specifické postavení a činnost státních fondů je přitom účelné obnovit možnost sjednávat smluvní plat pro tyto subjekty bez rozdílu, tj. i v případě, že se na ně vztahuje zákon o státní službě. S ohledem na znění obecných ustanovení o odměňování státních zaměstnanců (odkaz na úpravu zákoníku práce v § 144 zákona o státní službě) není v této souvislosti zákon o státní službě dotčen.